

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Mfv.III.10.426/2012/5.szám

A Kúria a dr. Milcsarek László ügyvéd által képviselt felperesnek a Hamarné dr. Szepesi Veronika ügyvéd által képviselt Általános Iskola alperes ellen felmentés jogellenességének megállapítása iránt a Szekszárdi Munkaügyi Bíróságon 3.M.392/2011. szám alatt indított és a Szekszárdi Törvényszék 2012. március 14-én kelt 10.Mf.20.006/2012/5. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Szekszárdi Törvényszék 2012. március 14-én kelt 10.Mf.20.006/2012/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült illetéket a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes alsó tagozatos tanítói jogviszonyát első ízben az alperes 2010. július 9-én szüntette meg, azonban a munkáltatói intézkedés az Mt. 28. §-át sértette, ezért a munkaügyi bíróság a jogviszonyt helyreállította. Ezt követően 2011. szeptember 6-án kelt felmentéssel az alperes a felperes jogviszonyát ismét megszüntette. A felmentés indokolásában az alperes hivatkozott a fenntartó önkormányzat képviselő-testületének 36/2010.(IV.21.) Kt. számú határozatában meghatározott engedélyezett csoport létszám és pedagógus álláshelyek számának csökkentésére, az elrendelt

létszámleépítésre, amelyhez a szakszervezet is egyetértését adta. A felperes felmentésére a munkakörére vonatkozó létszámcsökkentés miatt került sor.

A felmentés jogszerűségét vitatva a felperes keresettel fordult a munkaügyi bírósághoz. Sérrelmezte, hogy a korábbi eredeti munkakörébe visszahelyező döntés ellenére aktív munkáját nem folytathatta tovább, a tanév megindulása indokával helyettesítő tanítóként alkalmazták az indok - képviselő-testületi határozatban foglalt létszámleépítés - pedig már végrehajtásra került. Az újabb létszámleépítéshez újabb önkormányzati határozatot kellett volna hozni. Mindezekre figyelemmel a jogviszony megszüntetés jogellenességének megállapítását és az alperes elmaradt illetménye és egyéb juttatásai megfizetésére kötelezését kérte jogviszonya helyreállításának mellőzésével.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A Szekszárdi Munkaügyi Bíróság 3.M.392/2011/3. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokai szerint a korábbi jogellenes felmentés jogkövetkezményeként az alperes a felperest eredeti pedagógusi munkakörébe visszahelyezte. Megalapozatlannak ítélte azt a felperesi érvelést, hogy az eredeti munkakörébe történő visszahelyezés hiányában nem tudott aktív munkát végezni, tekintettel arra, hogy a felperes a visszahelyezését követően keresőképtelenné vált. Nem találta a bíróság megalapozottnak azt az érvelést sem, hogy a fenntartó április 21-i határozatában előírt létszámleépítés megvalósult volna, éppen a felperes eredeti munkakörébe való visszahelyezése miatt.

A képviselő-testület ugyan 2010. szeptemberében megállapította, hogy a létszámleépítés megvalósult, a bíróság azonban csak ezt követően döntött a felperes felmentésének jogellenességéről és eredeti munkakörébe történő visszahelyezéséről. Ezért az áprilisi határozatban foglalt két fő pedagógust érintő létszámleépítésnek az egyik főt, a felperest érintő része ténylegesen nem valósult meg, ezért a felperes keresetének ezen hivatkozása megalapozatlan. A képviselő-testületi határozatok alapján egyébként megállapítható volt, hogy a 2010. áprilisi határozat a pedagógus létszám 29 főről 27 főre, míg a 2011. májusi határozat pedig 27 főről 25 főre történő csökkentését írta elő, vagyis további pedagógus létszám csökkentéséről döntöttek a későbbiek során is.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság - Szekszárdi Törvényszék - 10.Mf.20.006/2012/5. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét annak helyes indokaira utalva helybenhagyta a Pp. 252. § (3) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, kiemelve azt, hogy a 2010. áprilisi

létszámcsökkentést elrendelő fenntartói döntés végrehajtása - a bírósági visszahelyezést elrendelő ítélet miatt - valójában nem történt meg. Az pedig nem vizsgálható a létszámcsökkentés elrendelése kapcsán, hogy melyik munkavállalója jogviszonyát szünteti meg a munkáltató.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel törvénysértésre, a Kjt. 30. § (1) bekezdés b) pontja, 34. § (2) és (3) bekezdése és a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozva.

A felülvizsgálati kérelem indokai szerint azért volt a felmentés jogszabálysértő, mivel egy, már írásban deklaráltan végrehajtott képviselő-testületi határozat alapján született ismételt felmentés, ez pedig újabb joghatás kiváltására nem lehetett alkalmas. Az a tény, hogy új munkaköri leírást kapott a felperes és az illetmény bizonyos részét megkapta, viszont nem dolgozott, azt jelenti, hogy ténylegesen nem került sor a foglalkoztatására, az iskola állományi létszámában sem szerepeltették. Mindezek alapján nem volt lehetőség arra, hogy a létszámleépítést egy korábban teljesített határozat alapján hajtsák végre. Korábban határozatlan időre szóló kinevezése volt a felperesnek és amennyiben a korábbi ítéletben foglaltakat végrehajtotta volna az alperes, abban az esetben az iskola tanítói létszámában is nyilván kellett volna őt tartani, amely azonban nem történt meg. Így viszont egy létszám nyilvántartásban nem szereplő személy közalkalmazotti jogviszonyát megszüntetni sem lehet az adott indokkal.

A felperes soha nem vitatta a peres eljárás során, hogy miért pont az ő jogviszonyát szüntették meg és miért nem más dolgozóét. Olyan határozat nincs, amely kimondta volna, hogy a munkaügyi bíróság korábbi ítélete értelmében a 2010. április 21-én kelt határozat nem teljesült, ezért azt újból végre kellene hajtani. A fenntartó teljesítette nyilvánította a felmentést és a felperes visszahelyezéséhez is testületi döntésre lett volna szükség. Az újabb létszámleépítésre újabb döntést kellett volna a testületnek hoznia, amely alapján esetleg újból megszüntethették volna a jogviszonyt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a munkaügyi bíróság ítéletének hatályban tartását kérte annak helyes indokaira tekintettel. A felperes által hivatkozott képviselő-testületi beszámoló elfogadását követően született bírósági ítélet, amely a felperes első felmentését hatálytalanította és eredeti munkakörébe visszahelyezte, azt eredményezte, hogy a felperes jogviszonyának helyreállítása megtörtént, majd ezzel alperesnél ténylegesen az engedélyezett létszámon felüli pedagógus létszám került alkalmazásra. Téves azon felperesi hivatkozás, hogy visszahelyezéséhez külön testületi döntésre lett volna szükség. A

testületi döntésben a fenntartó az engedélyezett létszámkeretet, illetve a szükséges létszámcsökkentést írta elő, a közalkalmazotti egyedi jogviszonyról a képviselő-testület nem rendelkezett és nem is rendelkezhetett.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Kúriának a felülvizsgálati kérelem elbírálásakor az abban megjelölt jogszabálysértés keretei között kellett értékelnie mindkét fokú bíróság eljárását, azt, hogy betartották-e az eljárásjogi szabályokat, illetve érdemben az anyagi jogi szabályok megfelelő értelmezésével hozták-e meg döntésüket a bíróságok.

A felperes egyrészt a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére hivatkozott, sérelmezve a munkaügyi és a másodfokú bíróságnak a bizonyítékok mérlegelése során hozott döntését. A Pp. szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

Ezzel összefüggésben rámutat a Kúria, hogy eljárásjogi szabályok megsértése alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, azonban, ha olyan eljárásjogi szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással lett volna, a meghozott határozatot a felülvizsgálati eljárásban a Kúria hatályában fenntartja. Csak amennyiben a bírósági ítélet tényállása iratellenesen kerül megállapításra, vagy okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor van mód az eljárásjogi jogszabálysértések megállapítására, ugyanakkor ilyen jogszabálysértést az ügy érdemi elbírálása során sem a munkaügyi, sem a másodfokú bíróság nem követett el.

A felperes hivatkozott a Kjt. 30. § (1) bekezdés d) pontjának és 34. § (2) és (3) bekezdésének megsértésére is.

Mindkét fokú bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy Város Önkormányzati Képviselő-testülete 2010. április 21-én tartott ülésének jegyzőkönyve szerint az alperesi iskola pedagógus létszámában két álláshely megszüntetésre került, és 29 főről 27 főre csökkentették az engedélyezett létszámot. A 2010. szeptember 15-i képviselő-testületi ülésen történt beszámoló szerint pedig ezt a létszámcsökkentést végrehajtották. Ez akkor ténylegesen így is volt, azonban a felperes felmentését a munkaügyi bíróság 2010. december 2-án kelt, majd utóbb jogerőre emelkedett ítéletével hatálytalanította és a jogviszonyt helyreállította. Vagyis a

testületi döntés végrehajtását megállapító beszámolóban rögzített tény utóbb megváltozott, és így az újabb felmentés alapjául jogszerűen szolgálhatott a létszámcsökkentést elrendelő áprilisi határozat. E körben nem sértett jogszabályt egyik bíróság sem, amikor erre a megállapításra jutott. Az, hogy a létszámcsökkentés kérdése folyamatosan felmerült a térségben, azt alátámasztja a 2011. május 25-i képviselő-testületi ülés döntése is, amikor az alperes pedagógus létszámát még további két fővel rendelték el csökkenteni.

Az, hogy az alperes mi módon hajtotta végre a bíróság ítéletét, a korábbi ítélet eredményeként, tanév közben, óraszámok elosztását követően, az a jelen pernek ily módon nem lehet tárgya. Az pedig nem vitás, hogy egyedi, személyre lebontott felmentésről nem a képviselő-testületnek kell határoznia. Az alperes azzal, hogy a felperes jogviszonyát külön nem „státuszos” jogviszonyként tüntette fel a visszahelyezést követően a létszám nyilvántartásában és utóbb ugyanazon indokkal felmentéssel megszüntette a jogviszonyt, nem követett el jogszabálysértést. Ezen munkáltatói intézkedéssel csupán a korábbi intézkedése nyomán bekövetkezett – és a bíróság ítélete eredményeként megsemmisített – létszámcsökkentést elrendelő képviselő-testületi határozatot hajtotta végre.

A felperes valóban nem tette kétségesse és nem is vitatta azt, hogy miért az ő jogviszonyát szüntette meg az alperes, miért nem másét, ezt a másodfokú bíróság ítéletének indokolása ily módon nem is rögzítette, csupán utalt arra, hogy annak vizsgálatára sem volt lehetősége, hogy miért a felperes jogviszonya került megszüntetésre.

Mindezen indokokra figyelemmel a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltséget megfizetni.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a munkavállalói költségkedvezményre tekintettel a magyar állam viseli [Pp. 358/B. §, 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §, 73/2009.(XII.22.) IRM rendelet 1. § b) pont].

Budapest, 2013. április 22.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő